

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120444372
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:6120444372.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a členiek JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., t.č. bytom E. XX, XXX XX F., G. H. I., o zaplatenie 2.225,23 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 11. apríla 2022 č.k. 34Csp/106/2021-186

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj súd prvej inštancie alebo aj súd) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.225,23 Eur s prísl. v súvislosti so zmluvou, ktorú žalovaná uzavrela s predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s., na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver.

2. Vec právne posúdil podľa § 524 ods. 1 a 2, § 488, § 489, § 491 ods. 1 OZ, § 1 ods. 1, ods. 3 písm. i), § 2 písm. a), b) a d), § 7 ods. 1, 2, 4, 16 a 17, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1,9, § 565 OZ, keď mal za preukázané, že medzi predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva č. 5055242798 – zmluva o úvere, ktorá predstavuje súčasne spotrebiteľskú zmluvu. Súd mal za to, že z hľadiska obligatórných náležitostí zmluva spĺňala všetky požadované údaje v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch tak, ako ich upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. podľa § 9 ods. 1 a 2. Na základe tejto zmluvy predchodca žalobcu žalovanej poskytol úver vo výške 2.001 Eur, ktorý sa zaviazala žalovaná vrátiť v pravidelných 120 mesačných splátkach po 40,07 Eur do 5-teho dňa v mesiaci. Súčasne súd nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. Potom, čo ozrejnil, čo je cieľom § 7 a § 11 ods. 2 tohto osobitného zákona, skonštatoval, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa, avšak táto povinnosť veriteľa nezbavuje konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a tieto riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom, domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov tak, aby bez akýchkoľvek problémov a obmedzení mohol splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný domáci rozpočet, a to tak príjmy ako aj výdavky, vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi úveru, t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrované deti a analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

3. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že veriteľ takýmto spôsobom nepostupoval, keďže príjem žalovanej nepreveril žiadnou listinou. Nezaujímal ho žiadne ďalšie výdavky žalovanej týkajúce sa domácnosti, bývania, vyživovacia povinnosť k maloletým deťom a podobne. Zdôraznil pritom, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy a nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti podľa § 11 ods. 2 tohto osobitného zákona. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ani z príloh žaloby nevyplýva, že by si právny predchodca žalobca zisťoval relevantným spôsobom bonitu žalovanej, a preto došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa, na základe čoho nebolo možné platne predčasne zosplatniť poskytnutý úver a zosplatnenie úveru zo strany Slovenskej sporiteľne zo dňa 2.12.2019 preto treba vyhodnotiť ako neplatný právny úkon. Žalobca tak v konaní nemá aktívnu vecnú legitímáciu, pokiaľ predmetom tohto postúpenia bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože v čase postúpenia pohľadávky úver ešte nebol splatný (z dôvodu, že predčasné zosplatnenie súd vyhodnotil ako neplatné a vychádzajúc zo zmluvy splatnosť poslednej splátky nastane až 5.5.2024). Z týchto dôvodov žalobu zamietol.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1, 2 v spojení s § 251 a § 262 ods. 1 a 2 a § 263 ods. 1 CSP, keď síce žalovanej by prináležali ako úspešnej strane sporu náhrada trov konania, súd jej však túto náhradu nepriznal, keďže jej v spore žiadne trovy konania preukázateľne nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie v celom jeho rozsahu z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nestotožnil sa s právnym posúdením veci súdom, ktorý konštatoval, že žalobca nepreveril riadne schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ, na základe čoho ustálil, že postúpenie pohľadávky je neplatné a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Vyslovil názor, že odborná starostlivosť pri posudzovaní bonity bola zachovaná, pričom túto skutočnosť žalovaná ani nepoprela a ani ju v konaní nespochybňovala, a preto bolo potrebné túto skutočnosť považovať za nespornú. V kontexte uvedeného odcitoval tiež § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP so záverom, že bolo potrebné v prejednávanej veci uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením, že schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver bola zo strany postupcu pred poskytnutím predmetného úveru skúmaná s odbornou starostlivosťou. Uvedenú skutočnosť rozporoval iba samotný súd. Vyslovil názor, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v kontexte uvedeného poukázal na rozhodovacia prax krajských súdov (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoCsp/39/2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/30/2021 a uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9CoCsp/81/2020). Mal za to, že v prejednanom prípade ide o prekvapivé rozhodnutie, pretože súd neprezentoval pred stranami sporu žiadne skutočnosti za sporné a žalobcovi neadresoval akúkoľvek výzvu, v ktorej by poukazoval na spornosť alebo nepreukázanie niektorých tvrdení a vyslovil názor, že súd dostatočne a zrozumiteľne nevyjadril dôvody, pre ktoré by mal v záujme žalobcu žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V kontexte uvedeného poukázal na znenie § 171 ods. 1 CSP a súčasne zdôraznil, že až do vydania zamietnutého rozsudku súd neprezentoval svoje predbežné právne posúdenie, ktoré by naznačovalo, že sú sporné skutkové tvrdenia ohľadne skúmania bonity žalovaného a tak žalobcovi bolo znemožnené, aby dostatočne odôvodnil a preukázal vznik a dôvodnosť uplatneného nároku, čím súd porušil zásadu spravodlivého súdneho procesu a týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Okrem toho poukázal na to, že vo veci predtým v rámci upomínacieho konania bol vydaný platobný rozkaz a bol zrušený iba pre nemožnosť jeho doručenia žalovanej. Žalobca tak nemohol objektívne predpokladať, že súd považuje za spornú práve skutkovú otázku skúmania bonity žalovanej a nevyplývalo to ani z predbežného právneho posúdenia súdu. Pokiaľ by konajúci súd predsa len okolnosť skúmania bonity prezentoval ako spornú, resp. k tejto otázke by žalobcu vyzval na jej objasnenie, žalobca by uskutočnil ďalšie prostriedky procesného útoku, napr. doložil by doklady ohľadne skúmania bonity žalovanej, ktorými vo veci disponuje. Preto k podanému odvolaniu súdu bezodkladne predkladá Potvrdenie o podaní daňového priznania žalovaného za rok 2013, Výpis z účtu žalovaného, Potvrdenie o príjme za rok 2013 a Daňové priznanie žalovaného za rok 2013, predloženie dokladov ktorých nepovažuje za novotu v odvolacom konaní. Súčasne takto uvedený postup súdu považuje za porušenie princípu právnej istoty, pretože strany sporu v danom prípade nevyjadrili pochybnosť o žalobcovom uplatnenom

nároku a urobil tak výlučne konajúci súd na základe svojvoľného postupu a nerešpektovania základných ustanovení CSP a jeho zásad a princípov. Postupca disponoval pred poskytnutím úveru dostatočnými a overenými informáciami, na základe ktorých bol schopný získať objektívny obraz o žalovanej finančnej situácii a jej schopnosti predmetný úver splácať, a je preto názoru, že pristupoval k hodnoteniu bonity klienta dostatočne, a to i nad rámec požadovaný zákonom. Navrhol odvolaciemu súdu zo všetkých dôvodov napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, eventuálne ho zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8. Podstatou odvolania je namietanie záveru súdu o nedostatku odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity klienta.

9. Odvolací súd považuje túto odvolaciu námietku za opodstatnenú.

10. V konaní nebolo sporným, že v prejednávanej veci sa žalobca domáha voči žalovanej zaplataenia nesplateného úveru, ktorý žalovanej poskytol predchodca žalobcu na základe zmluvy č. 5055242798 zo dňa 15.4.2014, pričom ide o spotrebiteľský úver upravený zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a predpisov.

11. Pokiaľ ide o povinnosť veriteľa poskytnúť úver s odbornou starostlivosťou (ďalej aj skúmanie bonity), táto povinnosť je upravená v zákone č. 129/2010 Z.z. a jej splnenie bol povinný súd skúmať podľa právnej úpravy účinnej v čase, kedy bola úverová zmluva uzatvorená, teda ku dňu 15.4.2014.

12. Odvolací súd musí predovšetkým konštatovať, že ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy príslušná právna úprava nebola v znení tej právnej úpravy, ktorú súd v rozsudku odcitoval, a z ktorej tiež vychádzal, pretože ku dňu uzatvorenia zmluvy platila nasledujúca právna úprava.

13. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k dátumu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej aj cit. zákona), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 7 ods. 2 cit. zákona, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

15. Podľa § 11 ods. 2 cit. zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

16. Povinnosť vnútroštátneho súdu ex offio preskúmať v prípade spotrebiteľských zmlúv porušenie povinnosti veriteľa skúmať úverovú bonitu spotrebiteľa vyplýva z rozhodovacej praxe Súdneho dvora EÚ, keď z jeho rozhodnutia C-679/18 vyplýva tento záver cez výklad Článkov 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES (ďalej aj smernice).

17. Podľa čl. 8 ods. 1 smernice členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií. Tie môže získať od spotrebiteľa a taktiež na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v týchto prípadoch.

18. Vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie Unijné právo, ako aj s poukazom na citovanú vnútroštátnu právnu úpravu, je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom, ktorého v tomto smere ťaží dôkazné bremeno.

19. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, súd sa k bonite vyjadril nasledovne:

- všeobecným spôsobom zhodnotil cieľ a zmysel § 7 a § 11 zákona a odkázal v súvislosti s touto povinnosťou na rozsudok Súdneho dvora C-565/12,
- nepoprel, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, a teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť,
- uviedol, že právny predchodca žalobcu spôsobom vyššie uvedeným nepostupoval, pri overovaní bonity žalovaného totiž nemal k dispozícii žiadne údaje o bežných príjmoch a výdavkoch žalovaného, ktorá skutočnosť vyplýva zo zmluvy a pripojených príloh,
- zhodnotil, že veriteľ pri skúmaní bonity žalovanej pri poskytovaní úveru v súlade s citovaným ustanovením § 7 a § 11 ods. 2 nepostupoval, keď ho nezaujímali ho príjmy, ani výdavky žalovanej, ktoré si žiadnym spôsobom neoveril, ani to, či jej zostane dostatočná rezerva na splácanie poskytnutého úveru.

20. Aj keď na strane jednej súd správne postupoval, keď ex offo pristúpil k zhodnoteniu, či veriteľ skúmal úverovú bonitu spotrebiteľa, jeho následný záver o tom, že žalobca v konaní o tejto otázke neunesol dôkazné bremeno je ale predčasný, súčasne z tohto dôvodu zatiaľ nesprávny, pretože na zhodnotenie tejto otázky súd nezisťoval relevantný skutkový stav.

21. Na to, aby súd prvej inštancie zhodnotil otázku, či veriteľ pri skúmaní bonity spotrebiteľa konal s odbornou starostlivosťou, nemal zistený relevantný skutkový stav a ani skutočnosť, že z predmetnej zmluvy a z pripojených príloh nevyplýva, či veriteľ mal k dispozícii akékoľvek údaje o bežných príjmoch a výdavkoch žalovanej, neodôvodňujú bez ďalšieho jeho následný záver o tom, že: veriteľa nezaujímali príjmy, ani výdavky žalovanej, ktoré si žiadnym spôsobom neoveril, ani to, či jej zostane dostatočná rezerva na splácanie poskytnutého úveru.

22. Súd založil zhodnotenie tejto otázky na neunesení dôkazného bremena žalobcu posúdením listinných dôkazov pripojených k žalobe nevedomujúc si, že k žalobe pripojené dôkazy sa otázkou bonity nezaoberajú a v zásade sú bez výpovednej hodnoty k tejto otázke, podobne zo žaloby nevyplývajú žiadne skutkové tvrdenia ohľadne skúmania bonity, z uvedeného ale nemožno automaticky vyvodiť, že veriteľ sa skúmaním bonity (ne)zaoberal, pretože pre posúdenie, či veriteľ postupoval pri poskytnutí predmetného úveru v súlade s §7 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, nemal zistené podstatné a rozhodujúce skutočnosti, na základe čoho k tejto otázke ani nemohol zistiť skutkový stav.

23. Z uvedeného vyplýva, že „zistený“ skutkový stav ani nemohol podradiť pod príslušnú právnu úpravu a vyvodiť tak v tejto otázke akékoľvek právne závery. Tým bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, na základe čoho odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Po vrátení veci bude úlohou súdu opätovne sa zaoberať posúdením, či v prejednávacom prípade veriteľ (predchodca žalobcu) pred uzavretím predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere si splnil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Za tým účelom postupom podľa § 150 ods. 2 CSP požiada žalobcu o skutkové tvrdenia, ktoré následne posúdi, a to aj v kontexte dôkazov pripojených k odvolaniu a v kontexte toho, čo k tejto otázke uviedol žalobca v samotnom odvolaní. Súd vo veci nariadi pojednávanie, na ktorom zhodnotí predovšetkým sporné a nesporné skutkové okolnosti týkajúce sa aj tejto otázky a vysloví svoje predbežné právne posúdenie

veci (nie ale iba vo všeobecnej rovine), ku ktorému umožní stranám sporu sa vyjadriť. Ďalší postup bude závisieť tiež na príp. procesnej aktivite/pasivite strán sporu.

25. V novom rozhodnutí rozhodne tiež o trovách tohto odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa,

osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).